ଭକ୍ତିତରଙ୍ଗ ଗୀତିକା

ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ରଥଶର୍ମ୍ମ ବିରଚିତ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମଦେବ ବର୍ମ୍ମ ମହାରାଜାଙ୍କ
ଅନୁଜ୍ଞାରୁ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ।

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ

Printed by V. Kar,
THE UTKAL SAHITYA PRESS.
CUTTACK.
1926

ସୋତ୍ସର୍ଗ ନିବେଦନ

ସର୍ବସଦ୍‌ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମଦେବ ବର୍ମ ମହାରାଜ
ଶ୍ରୀଚରଣକମଳେଷୁ ।

ପୂଜ୍ୟପୋଷକ ମହୋଦୟ !

ମଲୟଗିରି ସଂଯୋଗେ ସାବୁଟ-ନିମ୍ବ-କୁଟଜାଦି ଚନ୍ଦନ ହେବା ପରି ଶ୍ରୀଛାମୁଙ୍କ ସହବାସୀମାନେ କବି ହୋଇଥାନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ପଦ୍ୟ ଲେଖି ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ସଂଶୋଧନ କରି ରଖିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପଦ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ କରି ଛୋଟ ଛୋଟ ବହି କେତୋଟି ଭିନ୍ନ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମାନସ କରିଅଛି । ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ରହି ମୋ ପିତା ଓ ଗୁରୁ ତା ବୋଲିଥିବା କେତୋଟି ପଦ୍ୟ ମାତ୍ର ଦେଇ ଏହି 'ଭକ୍ତିରତ୍ନ-ଗୀତିକା' ନାମକ ପୁସ୍ତକଟି ଶ୍ରୀଚରଣକମଳରେ ଅର୍ପଣ କଲି । ଶ୍ରୀଛାମୁ ଉତ୍କଳୀୟ ସାହିତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ବଦାନ୍ୟ ହୋଇ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ରଚନା ବା କବିତା ନାମରେ ଅଭିହିତ । ଗଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ବୋଲିଲେ କଅଣ, ଏହା ନ ଜାଣି ମୁଁ ଲେଖିବାଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପୃଥକ୍ ନାମ ନ ଥିବାରୁ ରଚନା ବା କବିତା; କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ରଙ୍ଗ ଫଳ ଓ ଅଳଙ୍କାର ପାର୍ଥକ୍ୟ, ତାହା ପାଠକେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଯାହାହେଉ ଲେଖିବା ଟିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା କାମନା ମୋର ସଫଳ କରିବା ହେବେ ।

୨୫ । ୫ । ୨୭
ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି

ଇତି
ଅପଣ୍ଡିତ ମଙ୍ଗଳାଚାର୍ଯ୍ୟ,
ରଥଶର୍ମା, ପୂର୍ବସହିତ

ଭକ୍ତି ରକ୍ତି ଗୀତିକା ।

ଭରୁଣା ଜର ହରଦେ — ପ୍ରଭ ।

ଭଜ ରେ, ମନ ଭଜ ରେ, ଏବେ ଚେହ୍ନିଲେ ଭଜ ରେ,
ଅବେ ଚେହ୍ନିଲେ ଭଜ ରେ । ପଦ ।

ରାଧିକାରଞ୍ଜନ ସାଧୁଜୁଡବନ
ମାଧବ ମୋହନ ଗୋଧନ-ପାଳନ । ୧ ।

ଗୋପାଳଚରନ କମଳନୟନ
ଗୋମତଚାରନ ଶ୍ରୀମଧୁସୂଦନ । ୨ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଶୁଭ୍ର ପୀତାମ୍ବର
ବୋହ୍ନ-ମାଧବାର ବାନ୍ଧଗୋପିକର । ୩ ।

ଜେବପିହ୍ଲାଧର ରେଜବହ୍ନିଚବର
ମୁରଭ ପଦନ୍ନ ରଜପାହ୍ଣ ଶର । ୪ ।

ବ୍ରଜେଶ ନନ୍ଦନ ଧୃତ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ
ରଥ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଜଗଣପ୍ରକଣ । ୫ ।

[illegible]

ଭଜ ମନ ରାଧେ କୃଷ୍ଣ—ଯତି ।

ଭଜ ରେ ମାନସ ରାଧା-ଚରଣାରବିନ୍ଦକୁ,
ପାନ କର ସଦା ତହିଁ ଜାତ ମକରନ୍ଦକୁ । ପଦ ।

ଗୋକୁଳ ବନ୍ଦ୍ୟାଦ ଚନ୍ଦ୍ର ବୃନ୍ଦା ବିପିନର ଧନ
ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଅନନ୍ତ ସୁଖଦକୁ । ୧ ।

ବ୍ରହ୍ମା ଶଙ୍କର ନାରଦ ଶୁକ ସୁତାଦ ବନ୍ଦ୍ୟ
ମୁନିବୃନ୍ଦ-ବାଞ୍ଛିତ ଅତୁଳ ସମ୍ପଦକୁ । ୨ ।

ତାପତ୍ରୟହର ଭବ— ସାଗର-ତରଣ ନାବ
ପ୍ରବଳ ପାତକୀଗଣ ନାଶନ ଶକ୍ତିଦକୁ । ୩ ।

ବଡ ପ୍ରେମାନନ୍ଦମୟ ଦଳିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣାଭ
ଦାସ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଇଷ୍ଟ ମନୋବାଞ୍ଛାପ୍ରଦକୁ । ୪ ।

[illegible] ଭଲ୍ ମ ଲୋକ—ଯତି ।

ରାଧିକା, ମୁଁ ବାଗୁର ଭଲ୍ [illegible], ରାଧିକା !
ଅଜଲରୁ ମୁହିଁ ଅଜପାଏ ବହୁ,
ଦେଖିଅଛି ତୋତେ [illegible] । ୧ ।

କୃଷ୍ଣ ଅନୁରାଗ ବୋଲି ଶ୍ୟାମଘର
ବୃନ୍ଦେ ବାଳୁଅଛି ଉତ୍ସାହେ । ୨ ।

ତୋର ପ୍ରୀତି ସହୁ ଦଳା ସ୍ୱଭ ମୁହିଁ
ଭରୁଥିଲି [illegible] । ୩ ।

ତ୍ରାଣ କର ମୋତେ   ଯୌବୃତ୍ତ ହୃ କେତେ
ଲବନ୍ତୁ ପ୍ରୀତି ଅଧୁନା ରେ । ୪ ।
ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଭଥ   ଦଗ୍ଧ ମନୋରଥ——
ଦାସ୍ୟୈକ ମାତ୍ର ଶଲାକା ରେ । ୫ ।

ଜନମାଜ, ଏଥ ଛନ୍ଦ ଦେ—ପୃଷ୍ଠ ।

ଅହେ ରାଧାବନ୍ତ,
ଏହୁ ବର ଦେଇ ମୋତେ ଶାହି କର । ପଦ ।

ଅର୍ଣମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ନ ଲଜୁଇ   ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ ପଦେ ନ ମାଗଇ
ପଦ ଧର ମୋତେ ମାଗୁଅଛୁ ଏବେ
ସେବା କରୁଥିବ ଦାସୀ ହୋଇ । ୧ ।

ଦବ ଭୁବ ନଖକରେ ମୋତେ ଯହିଁ ଇଚ୍ଛା ହେବ ତୁମ୍ଭ ଲୋଡ଼େ
କାଷ ଦଅ ପାତ୍ର ମରଣ କାଳରେ
ବୋଲିବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦେ । ୨ ।

ତବ ନାମ ସଦା ଜପୁଥିବ   ତବ କଥା କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଣୁଥିବ
ଘନବନ୍ଧୁ ତବ, ଚରଣାରବିନ୍ଦ
ସହଭବେ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିବ । ୩ ।

ତୁମ୍ଭ ଭକ୍ତ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ସଦା   କରୁଥିବ ମନେ କରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଧର୍ମପ୍ରୀତିକର ସଙ୍ଗୀ ନ ହୋଇବ
ଗିରିଧର, ହେଉ-ଭକ୍ତ ବାଦା । ୪ ।

ହେ ଭକ୍ତ-ଚକୋର-ଶିଖି-ଘନ   ଶତ ମଦନମୋହନରୂପ
ବୋଲେ ରଘୁନାଥ ରଥ ଦ୍ୱିଜବର
ସାଧୁସଙ୍ଗ କର ଦାନ ନେତ । ୫ ।

ବାଲାମଣି ରେ—ପ୍ରଢ ।

ହେମଦେହ ରେ ମୋର ପ୍ରାଣସହୁ ରେ । ପଦ ।
ନ ସହ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଦୂର କର ବନ୍ଧୁ ରେ । ମୋର ପ୍ରାଣସହୁ ରେ । ଘ
ଭଉଜ୍ୟେ ନଶୀ ଘଡ   ଭସିଷି ଲୁଷ୍ଟୁ ମେଢ,
ଘାର-ଶଠ ଜ୍ୱାଳ ପାରୁଥିବୁ ସହୁ ରେ । ୧ ।
ଏ ଭବସାଗରରେ   ଏକା ହୋଇ ପୂରରେ
ଜାଣି ବସୁଥିବୁ କେତେ କଷ୍ଟ ପାଇ ରେ । ୨ ।
ଶୁଣି ନର୍ବୋଷ ଶବ୍ଦ   କେଳ ହେଳ ନନାଦ,
ଦେଖି ଘନ ଶମା ହେଉଥିବୁ ବାଇ ରେ । ୩ ।
ରାତରେ ବେନ ପାଣି   ଦେଇ ଜରକେ ପୁଣି,
ମୃକ୍ଷ ମାଡ଼ ଧରଣୀରେ ଥିବୁ ଶୋଇ ରେ । ୪ ।
ଚକ୍ଷେ ବସ୍ତ୍ର ନଟେଣି,   ପୋଷ ସ୍ମୃଗ-ଶଣୀ,
ଟେକୁଥିବୁ ସଦା ଗଗରସ ଭୃଙ୍ଗ ରେ । ୫ ।
ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ପର   ନେଇଁ ବହୁଣ ଧାର
ମେରୁ ସ୍ତନ ଉପରେ ଥିବ ହୋଇ ରେ । ୬ ।
ବୋଲଇ ରଘୁନାଥ,   ରଥ ଏ ଅଭିମତ
ତୋ ବକ୍ଷରେ ଅନ୍ତ ଯା ମୋ ଦେହ ରହୁ ରେ । ୭ ।

ଏ ବ ବଣ୍ଠା ବୃନ୍ଦ ଗୋଷ୍ଠୀ—ଛନ୍ଦ ।

ସୁଲୋଚନା, ହରିଣାକ୍ଷୀ, ବାଣୀ କରୁଣାକୁ କର ରେ । ପଦ ।
ମୋର ଅଙ୍କେ ବସ ସତ୍ୱ. ସୁଧାସମ ବାଣୀ କହି,
ଅଧର ପୀୟୂଷ ଦେଇ, ଯାଉ ତୃଷା ନାଶ କର ରେ । ୧
ଚାହେଁ ପାଣି ନ ନିବେଣି, ଉଦେ କର ମୁଖ ଶଶୀ,
ଦାସ ହୃଦରଣ ପ୍ରକାଶେ, ନାଶ ମଦନ ଅନ୍ଧାର ରେ । ୨ ।
ବନ୍ଧୁ ଅଛୁ ସୁର-ଶର, କର ନେତ୍ର ପ୍ରହାର,
ତୋର କୁଚ-ମହୀଧର, କନକରେ ମୋତେ ଘେର ରେ । ୩
ଯାବେଶ୍ୱର ତେଜ ମାନ, କର ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ,
ରତିରସ ଦେଇ ଧନ, ପଦ୍ମପାଦେ ଦାସ କର ରେ । ୪ ।
ବୋଲେ ରଘୁନାଥ ରଥ, ନିସ୍ତରି ତୁ କଲେ ମିତ,
ଫୁଲବାଣେ ଦେହ ହତ, ହତ୍ୟା ଲଗିବ ନଗର ରେ । ୫ ।

ଦେଖିଲି ବେନୁପାଣି —ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଶ୍ରୀଧର, ସେନ ସେବାକୁ ମୋହର । ହେ ଶ୍ରୀଧର । ପଦ ।
କରି ଆବାହନ   ଦିଏ ମୁଁ ଆସନ,
ବାଟେ କର ବଂଶୀଧର ହେ । ୧ ।
କରାଇବି ସ୍ନାନ   ତୁଳସୀ ଚନ୍ଦନ
ପୁଷ୍ପ ମୁଁ ଦେଉଛି ବର ହେ । ୨ ।
ଧୂପ ଦୀପ ଆଦି   ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରସାଦ
ଦଅର, ଲବ ଈଶ୍ୱର ହେ । ୩ ।

ସୁପବିତ୍ର ଜଳ ସୁବାସ ତାମ୍ବୁଳ
ଗ୍ରହଣ କର ଶରଣ ହେ । ୪ ।
ନୈବେଦ୍ୟେ ଭୋଜନ କର ଭଗବାନ,
ଗୃହ୍ଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଧର ହେ । ୫ ।
ତୋରେ ମାଳମଣି ରଥ ଯୋଡ଼ ଆଣି
ମୋ ଧନ ଯାଉ ଏପର ହେ । ୬ ।

ନାହିଁ ଜାଣ ଦେ ରେ—ପ୍ରଭ ।

ରାଧା-ବଲ୍ଲଭ ହେ, ଏ ନସ୍ୱଣ କାହିଁପାଇଁ ?
ପାରା ମୁଁ ସନ୍ତତେ ପାଇବାକୁ ତତେ
ଜଳୁଛି ତା ଢଳେ ନାହିଁ । ପଦ ।

ତୁମ୍ଭ ଦିବ୍ୟଗୀତ ପୂରାଣ ମୋ ଶ୍ରୁତି
ଥରେ ହେଲେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ।
ଯୁଗଳ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମୋ ନୟନ
ଝରେଖିଛି ଦେଖୁ ନାହିଁ । ୧ ।
ତଧେ ତୁଷ୍ଟ ବାଧ୍ୟେ ତୁଷ୍ଟ ଜପ ସଧେ
ମୋ ରସନା ନ ଗୁଳଇ ।
ଅଳକ ଜବାଣ ଧୂପର ଆଘ୍ରାଣ
ପାଇଁ ନାସା ନ ଫୁଲଇ । ୨ ।
କୀର୍ତ୍ତନରେ ଖୋଳ ଢୋଲ, କରତାଳ
ବାଜୁବାରେ ନ ବଜଇ ।

ସ୍ୱର୍ଗ ଭ୍ରମଣ — ହରଣେ ଚରଣ
ଥରେ ହେଲେ ନ ଚଳଇ । ୩ ।

ଈଶ୍ୱର ଭଜନ— ସ୍ମରଣରେ ମନ
ଉଦ୍ବେଗ ତ ହେଉ ନାହିଁ ।

'ରାଧେ ଶ୍ୟାମ ଜପ' ବୋଲେ ମୋର କାୟ
ପ୍ରେମେ ଥରେ ଭୁଲି ନାହିଁ । ୪ ।

ବୃଥା ଏ ଶରୀର ବହୁଛି ମୋହର
ପ୍ରୟୋଜନ କିସ ଏଥି ।

ବୋଲେ ଗୋଲମଣି ଏଥି ଏହୁକ୍ଷଣି
ପ୍ରାଣ ଯାଉ କୃଷ୍ଣ ଧ୍ୟାୟି । ୫ ।

କ ନାଦରେ ପ୍ରାଣସଖି—ଛଉ ।

ରାଧେ ରାଧେ ବୋଲି ମନ ଗଲି ଯା ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ । ପଦ ।

ବ୍ରଜରେ ନିବାସ କର ଛେଡ଼ି ଏ ମାୟା ଭବନ । ରାଧେ ।

ସୁତ ସମ୍ପଦ ଜନକ ଭାଇ ବୃନ୍ଦ ବନ୍ଧୁ ମିତ୍ର,
ଶାଶ୍ୱତ ନୁହେ ଏ ଛଡ଼ ଘନେ ବିଦ୍ୟୁତ ସମାନ । ୧ ।

କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ମୋହ ଏଥି ନ ଲଭିବ ଦେହ
ସାଧୁଜନେ କର ସ୍ନେହ ପାଇବୁ ଭୁ ଦର୍ଶନ । ୨ ।

ତୁଳସୀମାଳା ବେକରେ ବାନ୍ଧ ଝୁଲି ଧର କରେ,
'ଜୟ ରାଧେ କୃଷ୍ଣ ହରେ' ବୋଲିଣ କର ଭଜନ । ୩ ।

ରାଧା କୁଣ୍ଡ ଜଳେ ସ୍ନାନ, ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ଦର୍ଶନ,
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ନାମ ଗାନ କରୁଥିବୁ ଅନୁଦିନ । ୯ ।
ଯାଜମଣି ରଥ ଚୋଳେ, ରାଧାଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ଭେଳେ
ଗାଉଥିବ ଗୀତଗୁଚ୍ଛେ, ଯାଉଁ ମୋ ଯିବ ଜୀବନ । ୧୦ ।

ନାହିଁ ଭରି ଦେ ରେ – ପ୍ରଭ ।

ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ହେ, ଲଭେ ଦୟା କରୁ ନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭ ସେବା କରି ସବେ ଯାନ୍ତି ତରି ମୋତେ କାରଣ କିପାଇଁ ? ପଦ ।
ଆପଦରେ ପଡ଼ି ମୃଗୀ ଡାକ ଦେଲେ 'ହରି ଭଲ ଜାତୁ ।'
ଶୁଣି ପଦ୍ମଜାଣ ଭଲ ନାରାୟଣ,
ସେ ଶ୍ରୁତିକି ଏବେ ନାହିଁ ? ୧ ।
ଜଗତ ନିସ୍ତାର କାହାକୁ ବିସ୍ତାର କରିଛ ଜଗତେ ଗୃହି ।
ଭଜୁଛି ମୁଁ କେତେ, ନ ଦେଖ ଚକ୍ଷୁତେ,
ସେ ନେତ୍ର କି ଅଛି ଥାଇ । ୨ ।
ଧ୍ରୁବ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଆଦି ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ଯେଉଁ ସ୍ତୁତି ମନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାଇ
ଲଭିଲେ ମୁକତି, ଏବେ ସେହି ସ୍ତୁତି
ପରିବର୍ତ୍ତନ କି ହୋଇ ? ୩ ।
ଜୀବର ଉଦ୍ଧାର ହେବା ଗତି ଶ୍ରୀର ଅର୍ପଣ ନ ଅଛି କାହିଁ ।
ତାହା ମୁଁ କରଇ ସବୁ ସମର୍ପଇ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣ ତଳେ ଲୋଟି । ୪ ।

ଭୋଲେ ଗୋକମଣି ରଥ ବେଣୁପାଣି, ଦେଅ ଏତେ ମାଗଇ—
ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମୁଁ ଅକପଟରେ
ନିର ଭକ୍ତି ଥିବ ରଙ୍ଗ । ୬ ।

ଏ କି ଦଶା ବ୍ରଜଗୋଷ୍ଠୀ—ପ୍ରଶ୍ନ ।

ମୂଢ଼ ମନ, ବୃନ୍ଦାବନ ଯାଇ ରହ ବାସ କରି ରେ । ପଦ ।
କେତେ ଦୋଷ ଜନମର ସୁକୃତରେ ହେଲୁ ନର,
ଛେଡ଼ିଗ ଭଲ୍ ସାରସାର, ଅଛି ଅଛୁ ଏ ବଗୁରୁ ଦେ । ୧ ।
ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ଦେଖି, ସଫଳ କରିବୁ ଆଖି,
ଘଟନେ ହୋଇବୁ ସୁଖୀ, ରାଧେ ଶ୍ୟାମ ଭୁ ଉଚ୍ଚାରି ରେ । ୨ ।
ଯମୁନାରେ କରି ସ୍ନାନ, ରାଧା ମଦନ ମୋହନ,
ଗୋପୀନାଥ ଦରଶନ, କରି କର ମାଧୁକରୀ ରେ । ୩ ।
ବ୍ରଜ ରଜେ ଗଡ଼ ଅଙ୍ଗ, ରାଧାଶ୍ୟାମ କୁଞ୍ଜେ ବୁଲି,
ବଇଷ୍ଣବ ମେଳେ ଜଡ଼, ଦନଯାକ ଜପ କରି ରେ । ୪ ।
ଭୋଲେ ଗୋକମଣି ରଥ, ପୂରିବ ଏ ମନୋରଥ,
ଜୀବନ ହୋଇବ ସାର୍ଥ, ଚକ୍ଷେ ଯାଅ ବାହାରୁ ରେ । ୫ ।

ଭର ଝୁଲଣର ମଙ୍ଗଳ - ପ୍ରଭ ।

ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ହେ ଭୁଲ ହରି ନାମଟି ସାର । ଅଣ-
ନିସ୍ତୁର ଏହୁ ସଂସାର, ହରି ଭଜୁ ଥାଉ ଗତି ନାହିଁ ହେଉ, ହରିନାମ

ଉଦ୍ଧାର । ପଦ । ସନକ ଆଦି ଋଷି ସମାଜ, ଡାକେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ଯାହାର, ନାମ ଜପେ ଉଦ୍ଧାର । ୧ । ତୁମ୍ଭ ସୃଜନ୍ତ, ତୁମ୍ଭ ମୃଜନ୍ତ, ତୁମ୍ଭ ଏକା ସବୁ ଏ ଚରାଚର, ନାମ ତରୁ ଅଧାର । ୨ । ତୁମ୍ଭ ସେବକ, ହୋଇ ଏ ଲୋକ, କଙ୍କାଳ-ଜାଲରୁ ଫିଟି ନକର, ମାୟାକୁ ଦେବ ପାର । ୩ । ତୁମ୍ଭ ହରଷେ ବୋଲି ମାନଦେ, ଦାସାନୁଦାସ ଗୋପମଣି ନାର, ସ୍ମରଣ କର ତାର । ୪ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛାମୂର୍ଚ୍ଛି କଗୋଳ — ପ୍ରତି ।

ବିନସ୍ତୁ ଗୋପୀନାଥ,   ନ ଦେଖିଲେ ଅନାଥ
ସଜନ ପିବ ବ୍ୟର୍ଥ ଦେହ ମୋହର । ପଦ ।

ଜନମ୍ମୁ ମୁଁ ମୂରୁଖ   ପାଉଛି ନାନା ଦୁଃଖ
କୃପାନେତ୍ରରେ ଦେଖ ଥରେ ମତର । ୧ ।

ଯଦେ ବିଶ୍ୱକରତା,   ତୁମ୍ଭେ ମୋ ମାତାପିତା
ସକଳ ସୁଖଦାତା ବନ୍ଧୁ ସୋଦର । ୨ ।

ପାପ ବନ୍ଧୁର ମୋର   ହୃଦୟେ କନ୍ତିବାର
କର ଶ୍ରୀହର ଦୂର କେଶ ନିବାର । ୩ ।

ତାର ନ ତାର ପୁଣି   ଜଣାଏ ଯୋଡ ପାଣି
ଦୀନର ଗୋପମଣି ରଥ ତୁମ୍ଭର । ୪ ।

ଜା ଜା ବୋଲେ ଏ କୋଳେ—ଝୁଲ ।

ଭବସାଗରୁ ପାର କର ହର ।

ଦୟାରେ ମୋ ପାପ-ଭାର ନ ବିଚାର । ପଦ ।

ଭଗତବତ୍ସଳ ହରେ
ଶରେ ଦୁଅ ତୁମ୍ଭ ପଦେ
ଭକତ ମୁହିଁ ଅନନେ
ଅଛି କାହୁ ଆଶା କରି । ୧ ।
ତବ ପଦ ଅନୁସରି
ଧ୍ରୁବ ସକଳ ପାସୋରି
ସବଙ୍କୁ ଦେଲ ପାର
ଶେଷ ନାମ ନାବ କରି । ୨ ।
ହେ ବୃନ୍ଦାବନ ଗୋବିନ୍ଦ
ମାଧବ ପରମାନନ୍ଦ
ନାଶ କର ମୋର ମନ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେ କରୁଣା କରି ।୩।
ନ ହେଲେ ତୁମର ଦୟା
ଭକ୍ତିତ ହେବ ଛାୟା
ପୁଣି ପଡ଼ିବି ମୁଁ ମାୟା
ସଂସାରରେ ହୋଇ ସାର ।୪।
ଦ୍ୱିଜ ଜଳମଣି ଭଥ
ବୋଲେ ଯୋଡ଼ ବେନି ହାତ
ସାଧନ କର ମୋ ସାର୍ଥ
ସଦା ପୂରାଇ ମନ୍ଦର । ୫ ।

ଗୀତ ୧୦

ଖରେ ବଥାଡ଼ା - ଏକ ।

ହେ ରାଧାକାନ୍ତ, ଦେଖ ଦ ଏବା କ୍ଷଣତ ? ପଦ ।

ନତ ନମସ୍କାର
କରୁ ବାରମ୍ବାର
ପାଉ ନାହୁଁ ଶିକ୍ଷେ ତ । ୧ ।

ସନ୍ତଙ୍କ ନାମ
ହୋଇଲ୍ଲ ଦ ବାମ
ସନେ କାନ୍ଥା କ ଦେଖ ତ । ୨ ।

ଦୁଃଖିର ଶରଣ ତୋର ବନମାଳି
ମୋହନ ପଦ୍ମ ଲୋଚନ । ୩ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ତୋର ଚରଣେ ବସିଲି
ଜାଣି ନ ଥିଲି ଏହା ତ । ୪ ।
ମହିମା ଭ୍ରମର ମିଛ ତୋହ୍ଲବାର
ଭଣେ ଜଳମଣି ରଥ । ୫ ।

ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ—ପ୍ରଭ ।

ବ୍ରଜପୁରେ ବାସ କର ରେ ମାନସ ତେଜ ମାୟା ଭବନକୁ ।
ରାଧେ ଶ୍ୟାମ ବୋଲି ଡାକେ ଧର ଝୁଲି ସଦା କର ହରି ଧ୍ୟାନକୁ ।୧।
ଯାଅ ରାଧାକୁଣ୍ଡ ପୁଣି ଶ୍ୟାମକୁଣ୍ଡ ଜଳେ ପଶି କର ସ୍ନାନକୁ ।
ମାଧୁକରୀ ଭକ୍ଷ ଆନନ୍ଦରେ ପରିକ୍ରମା କର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନକୁ ।୨।
ଶ୍ରୀ ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦ ଅରବିନ୍ଦ ସେବା କରି ହର ମନକୁ ।
ସଦା ମହାମନ୍ତ୍ର ଜପରେ ହୃଚିତ୍ତ ହୋଇ ଲଭ ପ୍ରେମ-ଧନକୁ ।୩।
ଭକ୍ତବୃନ୍ଦ ମେଳେ ହରି ନାମ ବୋଲେ ନାଚ କରି ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନକୁ ।
ଚଉରାଶିବନ ପରିକ୍ରମା ପୁନଃ ପୁନଃ କର ବୃନ୍ଦାବନକୁ ।୪।
ତିଳକ ଲଲାଟେ ତୁଳସୀ ଯା କଣ୍ଠେ ଦେଖିବୁ ପ୍ରେମେ ସେ ଜନକୁ ।
ରାଧେ ଶ୍ୟାମ ବୋଲି ପଢାଅ ପୋଷାଳ ଶୁକ ଦେଇ ଅନୁମାନକୁ ।୫।
ନ ଥିଲେ ମାଗିବୁ ଥିଲେ ମାଗିଦେବୁ ଭକ୍ତେ କହୁ ସୁବଚନକୁ ।
କିଛି ନ ମିଳିଲେ ଯମୁନା ଜଳରେ କର ତୋ କ୍ଷୁଧା-ମୋଚନକୁ ।୬।
ବୋଲେ ଜଳମଣି ରଥ ଯୋଡ଼ି ପାଣି ଅନାଥର ମୂଢ ମନକୁ ।
ହରି ଏକା ଗତି ହୃଦରେ ଭଗତି କରି ସାର ଏ ଜୀବନକୁ ।୭।

ପ୍ରାଣସଖି ଝଞ୍ଜ ଜାଣ ନା — ପ୍ରଭ ।

କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ସ୍ମର ରସନା ।

ମୂଢ଼ ମନ ଅନେ ତୁ ଧ୍ୟାନେ ରସନା । ପଦ ।

ଧନଭ ଯା ନୟନେ ନାଶ ହେବ ତା ଦନେ
ଏଥିରେ ପ୍ରେମ ଭଙ୍ଗି ବୁଝାଉଛ କସ ନା ।
ଏ ଜଗତ ଜଳତା ବରତା ହରତାରେ ରଣ କାସନା । ୧ ।

ସୁତ କଳତ୍ର ମିତ୍ର କଣ୍ଠ ଲୁଳାଦ ଗୋଷ୍ଠ
ଜନଙ୍କୁ ଏହୁ ମାୟା-ସାଗରେ ଭସା ନା ।
କାହୁଁ କୃଷ୍ଣ ଚରଣ କର ମମତା ହୃଦ ଅପେ ଭ୍ରମ ନା । ୨ ।

ହୃଦ ସମ୍ପେତ୍ର ହଳ ଗୃହ ଭଜ କଥା
ମୂଢ଼ମତ, ଏପର ଅଜ୍ଞାନେ ହସ ନା ।
ସମସ୍ତ ପାଦବାକୁ ଭ୍ରବ ଭ୍ରବ ଚଳବୁ ଆଜ୍ ଶସ ନା । ୩ ।

ଲୁପି ଏର ହୃଷୀର ଭସନ ଅଲଙ୍କାର
ତପରେ ଆଶା ତୁର କର ତୁ ପୋଷ ନା—
ଧୂର୍ତ୍ତ ମନୁଷଗଣେ ଖଡ ମିଛ ସ୍ପଣେ ତୁଛି ପେଷ ନା । ୪ ।

ଜପେ ଯା ଗଲମଣି ରଥ ମାଳାରେ ଗଣି
ଜୀଵ ସେ ମନ୍ଦାମନ୍ଦୁ ଚକାଉ ରସନା ।
ମୂଢ଼ ଭବ ଶଙ୍କା ଅନନ୍ଦେ ବୋଲ ହର ଅଜ୍ଞ ଭୁଷ ନା । ୫ ।

ଏକ ଅନନ୍ତ ଗଜଲ ଚନ୍ଦ୍ର—ପ୍ରଭ ।

ଭଜେ ଗୋବିନ୍ଦ ଭଜେ ଗୋବିନ୍ଦ

ଭଜେ ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲ ରସନା ରେ । ପଦ ।

ଅନନ୍ତ ସଂସାର ସାର ବୋଲ

ମନ ନରଗ ଏହି ପ୍ରେମ ବାସନା ରେ ।

ଜାତ ହୋଇଲେ ନିଶ୍ଚୟେ ମରଣ

ଦେହଥିବା ଯାଏ ଭ୍ରମ ଜାଣ.

ଏଣିକି ନ କର କାଳ ହରଣ

କର ନାରାୟଣ ଉପାସନା ରେ । ୧ ।

ମାତା ପିତା ବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚ ସଙ୍ଗତ

ଆଦ ଥିଲେ ଜନ ସମ୍ପତ୍ତି ଶ୍ରେଣ.

ସରିଲେ ସବେ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ

ଏଣୁ ଏ ଭ୍ରମାନଳେ ଝାସ ନ ଦେ । ୨ ।

ମାୟା ସବୁ ସୁଖ ସୁତ ସମ୍ପଦ

ପ୍ରିୟ-ଜାୟା-ସ୍ନେହ ଅତି ଦୁଃଖଦ.

ଛାଡ଼ ଲୋଭ ମୋହ ଏ ପରମାଦ

ଭବ-ସିନ୍ଧୁରେ ବୁଡ଼ ଯିବ ନା ରେ । ୩ ।

ସକଳ ପଥରେ ଭକ୍ତି ଭୂଷଣ

ଗୁରୁ କୃପାରେ ଚଳାଅ ମନ.

ଦୁଃଖ ସୁଖ ସବୁ ଦଅ ସ୍ରୋତ

ହୃଦରେ ମୋ ଭଥାନ୍ତୁ ଠେଲ ନା ରେ । ୪ ।

ବୋଲେ ଗଜମଣି ଭକ୍ତ ଅଧମ,
ଅନ୍ତରେ ଭୟ ସଦା ପରମ—
ବ୍ରହ୍ମମୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀଧର ନାମ
ସୁଧାରସେ ଅଛେ ଭରିଣ ଜା ରେ । ୫ ।

ଦା କାଳି ଦ ପୂରୁଛି—ଏକ ।

ଶ୍ରୀଧର ବ୍ରଜବିହାରୀ ହେ ।
ଚରଣରୁ ମୋର ନ ଦିବ ପାସୋରି ହେ । ପଦ ।
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା ମୁଁ କରି, ଦିନ କଟାଇବି ସୁଖେ ଏପରି । ୧ ।
ଅପଣ ଏ ଜଗତ ଅଧିବାସୀ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏକାଗତ ମୋହର । ୨ ।
ମୁକୁନ୍ଦ ମାଧବ କୃଷ୍ଣ ମୁରାରି, ବୋଲି ଡାକୁଥିବି ଦିନ ଶର୍ବରୀ । ୩ ।
ଆନ ସୁଖକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରସାଦକୁ ଦେଲି ଭରାସି । ୪ ।
ଆଉ ଜନମ ନହେବ ଯେପରି, ବୋଲେ ଗଜମଣି, କର ସେପରି ହେ
—ଶ୍ରୀଧର । ୫ ।

ମାୟା କଲେ ଶ୍ରୀଧର—ଏକ ।

ଅହେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଧର, ଏ ଭବ-ସାଗରୁ କରିବ ପାରି । ପଦ ।
କେବଳ ତୁମ୍ଭ ନାମ-ସ୍ମରଣ ତରି, ଅହେ ।
ଏ ମାୟା ଜଗତେ ଜନମାଇଁ ମୋତେ ଦେବା ଯାତନା ସହି ।
ଦୁଃଖ-ସୁଖେ ଫେରି ଦିନ ଯାଏ ସରି, ଏବେ କରୁଅଛି ତୁମ୍ଭ ପଦସ୍ମରି । ୧ ।

ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନରେ ନିକୁଞ୍ଜ ବନରେ ସେବକ ଦାସୀ ପଣ ।
ଅପରୂପ ରୂପରେ କିଶୋରୀ କିଶୋରେ, ଦନ୍ତମାର୍ଜ୍ଜନା ଦେବି ଜଳେ ଭରି ।
ଯମୁନାରୁ ଜଳ ଆଣି ସ୍ୱୟଂଭାବେ ସ୍ନାନ କରାଇବି ସାରି ।
ନୀଳ ପୀତପଟ୍ଟ ପାଲଟେ ପାଲଟି, ଯୋଗ ରଖିଥିବି ମୁଁ ଲୁଚି କରି ।୩।
ସରେଇ ମନୋହର ତାମ୍ବୁଲ ବଢ଼ାଇ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟକୁ ମୁଁ ସାରି ।
ଶ୍ରୀରାଧା ମାଧବ ଯେତେ ଶୟନ କରିବ, ଦେଖୁଥିବି ଚରଣ ସେବା କରି ।୪।
କୁସୁମ ଶେଯରେ ବିଜେ ହେଲେ ଧୀରେ ଶୁଭ ବ୍ୟଜନ ଧରି ।
ବୋଲେ ଗୋଲକମଣି ଅଞ୍ଜଳି ଯୋଡ଼ି ପାଣି, ଏହି ସେବାରେ ଦିନ ଯିବ ସରି

ହେ ଶ୍ୟାମ ରାଧା—ପଦ ।

ନହ ରାଧେ, ମୋତେ ଏ କୃପା ହୋଇବ ? ପଦ ।

ବୃନ୍ଦାବନରେ କୁଞ୍ଜବନରେ
ସେବା କରିବାକୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ହେବ ।୧।
ରାସ-ବିଳାସ ଦେଖି ହରଷ
ହୋଇବାକୁ ମୋର ଭାଗ୍ୟରେ ଘଟିବ ।୨।
ରାଧାକୁଣ୍ଡରେ ଶ୍ୟାମକୁଣ୍ଡରେ
ସହୃଦରେ ସ୍ନାନ ମୋହର ହୋଇବ ।୩।
ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ପଦାରବିନ୍ଦ
ସେବା କରି ବ୍ରଜେ ମୋର ଦିନ ଯିବ ।୪।
ଶ୍ରୀରାଧେ ଶ୍ୟାମ ବୋଲି ଶ୍ରୀଧାମ
ରଚେ ଗୋଲକମଣି ରଥ ମିଶିଯିବ ।୫।

ବ୍ରଜ ବଧୂଲଃ – ପ୍ରଭ ।

ଭବ ପରତ୍ରାଣ ରାଧାରମଣ ହେ,
ତୁମ୍ଭ ଚରଣାରବିନ୍ଦେ ପଶିଲି ଶରଣ । ପଦ ।

ପାଇଛି ଦିବ୍ୟ ଜନମ   ମୁଖ୍ୟ ମୋର ଏ କାମ
ବରଷ ନ ହୋଇ ଭ୍ରମ ତୁମ୍ଭର ସ୍ମରଣ । ୧ ।

ଦୁଃଖ ସୁଖ ଅନୁଭବ   ସବୁ ଏଡ଼ିବ ମୋ ସ୍ୱଭାବ
ହେଉ ଶ୍ରୀରାଧାମାଧବ ସେବା ଅନୁକ୍ଷଣ । ୨ ।

ତୀର୍ଥ ବ୍ରତ ଦାନ ଧର୍ମ   ସନ୍ତତ କରୁ ଏ କର୍ମ
କରୁଥିବ ତୁମ୍ଭ ନାମ ପୁରାଣ ଶ୍ରବଣ । ୩ ।

କା ଅପକାର ନ କରୁ   ପାପ ମନେ ନ ବିଚାରୁ
ହୋଇଥିବ ପରଗୁରୁ ସୁନ୍ଦର ଚରଣ । ୪ ।

ନୀଳମଣି ରଥ ବୋଲେ   ରାଧେ ଶ୍ୟାମ ବୋଲି ହେଲେ
ଦେଖିବି ମୁଁ ଶେଷ କାଳେ ଶ୍ରୀମଙ୍ଗଳାସ୍ମୃଣ । ୫ ।

ହେ ବ୍ରଜବନ୍ଧୁ—ପ୍ରଭ ।

ଶ୍ରୀରାଧେ ରାଧେକୃଷ୍ଣ ମାନସହାରିଣି
ରାଧେ ରାଧେ ରାଧେ ରାଧେ ଶ୍ରୀରାଧେ । ପଦ ।

ବୃଷଭାନୁ-ନନ୍ଦିନି   ଧୀର ସୁରବନ୍ଦନ
ବ୍ରଜରାଜ ନନ୍ଦନ ପ୍ରେମାନନ୍ଦଦାୟିନି, ରାଧେ । ୧ ।

ଶ୍ରୀସ୍ୱସଦଳାସିକ — କୃଷ୍ଣ-ଅଙ୍କ-ବାସିନ

ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ-ଲୀଳା-କୁଞ୍ଜବନଗୃହଣି, ରାଧେ । ୨ ।

ମୁନିଗଣ ଧ୍ୟାୟିନ — ପ୍ରେମଭକ୍ତିଦାୟିନ

ଶ୍ରୀପାଦାଶ୍ରିତଦାସ-ଅନୁତାପବାରଣି, ରାଧେ । ୩ ।

କୃଷ୍ଣର ନୀଳମଣି — ରଥ ପାପହାରଣି

ଜୟ ରାଧେ ଶ୍ରୀବ୍ରଜରମଣୀ-ଶିରୋମଣି, ରାଧେ । ୪ ।

ଏ ନାଦରେ ବାଜୁଛି ସପ୍ତ । ଏ କ ହଣ୍ଠା । ବହୁ ନାଶ୍ରି

ଓ ସର୍ଜ୍ଜନ—ପ୍ରଭ ।

ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ, ହରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ବୋଲ । ପଦ ।
ହରି ଏ ସଂସାର ମୂଳ, ହରି ନାମକୁ ନ ଭୁଲ । ହରି । କୁଳାଗ୍ରର ଅନୁକର, ଦେବଦ୍ୱିଜ ସେବା କର, ମିଥ୍ୟା ଉଚ୍ଚାର ନ କର, ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନ କର । ୧ । ଦୁଷ୍ଟ ଶଠ ଦୂର କର, ଅତିଥି-ସତ୍କାର କର, ପର-ସ୍ତ୍ରୀ ଆଶା ନ କର, ପର ଉପକାର କର । ୨ । ସବୁ ଜୀବେ ଦୟା କର, ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଆଶା କର, ମହାମନ୍ତ୍ର ଜପ କର । ୩ । ବୃନ୍ଦାବନେ ବାସ କର, ପ୍ରେମେ ମାଧୁକର କର, ବଇଷ୍ଣବ ମେଳ କର ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନେ ନର୍ତ୍ତନ କର । ୪ । ପ୍ରେମଭକ୍ତି ମୂଳ କର, ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତି କର, ନୀଳମଣି ରଥ କର, ଭରବା ଭଜନ କର । ୫ ।

ହରି ବୋଲ ହରି ବୋଲ ।
ବୋଲନ୍ତୁ କେତେ ପାଗଳ । ପଦ ।

ବର ବନ୍ଧ ହାଲସ୍ଥଳ ନ ବୁଝନ୍ତୁ ଏହୁ ଭୂଲ ।
ଦୁଷ୍ଟ ଶଠ ଖଣ୍ଡ ଧର ଦେବ ଦ୍ଵିଜ ଖଣ୍ଡ ହର ।
ଶିଷ୍ଟାଗ୍ରହ ନଷ୍ଟ କର ଦୁଷ୍ଟଙ୍କର ପୁଷ୍ଟ କର । ୧ ।
ମିଥ୍ୟା ବଚନ କହାଇ ସତ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ନ ବିଚାର ।
ଦାନ ଧର୍ମ ଲୋପ କର ପର ଧନ ଅପହର । ୨ ।
ପ୍ରାକ୍ତ ପ୍ରତାଣ କର ପରନାରୀ ମନହର ।
ବନ୍ଧୁ ଲାଳସା କର ମିତ୍ରଠାରେ ଦ୍ରୋହ କର । ୩ ।
ଆପଣାର ସ୍ତୁତି କର ଗୁରୁଜନେ ନିନ୍ଦା କର ।
ଅନ୍ତରେ କପଟ କର ବାହ୍ୟରେ ଲମ୍ପଟ ଭର । ୪ ।
ମାତା ପିତା ଦୂର କର ଜାଯାକୁ ଶିରରେ ଧର ।
ନୀଳମଣି ରଥ ପର ନରାଧମ ସ୍ନେହ କର । ୫ ।

ଛତ୍ରକ ଛତ୍ରକ ସାରଙ୍ଗେ ବନ୍ଧୁଆ—ପ୍ରତ ।
ଜଗତେ, ଧନ୍ୟ ତା ଜୀବନ ।
ଧନ୍ୟ ତାହାର ଜନମ, ଏ ଜଗତେ । ପଦ ।

ମାତା ପିତା ଗୁରୁ ବିପ୍ର ଦେବ ମାନ୍ୟ ଜନ,
ସେଇଁ ଭକ୍ତି ଭକ୍ତି ଅଚଳେ ବନାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ତୃପ୍ତି ଯାର ମନ ଏ । ୧ ।
ନାନା ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ଗ୍ରହର ବିଜନ ।
ସୁକ୍ଷେତ୍ର କେତନ ଦାନ ଧର୍ମମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯାର ଧନ ଏ । ୨ ।

କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ମୋହ ନ ହୋଇ ଅଧୀନ ।
ଧର୍ମ-ଅର୍ଥ-କାମ-ମୋକ୍ଷ-ପ୍ରଦ-ନା ଅଟେ ଅଛି ଯାର ଧ୍ୟାନ ଏ ।୩।

ଧନ ସଞ୍ଚୟନ କଲେ କରେ ବହୁ ଦାନ,
ପର ଉପକାର କରିବାରେ ଯାର ନାହିଁ କିଛି ଅଭିମାନ ଏ ।୪।

ଆପଣାର ଜୀବ ପରି ଅନ୍ୟର ଜୀବନ,
ଜୀବ ଦୁଃଖ ଦୂର କରଇ ବିବେକ ନାହିଁ ଯାର ଭିଲାଭିଲ ଏ ।୫।

ବୋଲେ ନୀଳମଣି ରଥ ଅଧମ ଅଜ୍ଞାନ,
ଭଲ ମନ୍ଦ କିଛି ଜାଣି ନ ପାରୁଛି ଶରଣ ମୋ ଭଗବାନ ଏ ।୬।

ସଜ୍ଜନ, କର ନାହିଁ ଦୋଷ—ସ୍ପୃଷ୍ଟ ।
ଜଗତେ, ଧ୍ରୁବ ତା ଜୀବନ ।
ଧ୍ରୁବ ତାହାର ଜନମ, ଏ ଜଗତେ । ପଦ ।

କୁସଙ୍ଗ ସଙ୍ଗତ ମାତ ତାତ ଅବମାନ
କୂଟ ନିଷ୍ଠୁରପଣ ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣ ଝୁଟ ମିଛ ଯା ବଚନ ଏ । ୧ ।
ପରଶ୍ରୀକାତର ଜାଇ ଦ୍ୱେଷରେ ନିପୁଣ
ନିଜ ଲାଭ ନାହିଁ ପରକୁ ଠକାଇ କରେ ଯେ କାଳ ଯାପନ ଏ । ୨ ।
ନ ଖାଏ ନ ଦିଏ ହୋଇ ଅତି ଧନବାନ
ପର ଧନ ବିତ୍ତ ଦେଖିଲେ ହରଷ୍ଟ ଲାଳ ଝରେ ତା ନୟନ ଏ । [illegible]
ସୁତ ସମ୍ପଦ କଳତ୍ର ଗର୍ବ୍ବ ଅନୁଦିନ
କାହିଁ ମୁଁ ଆସିଲି କାହିଁ ଯିବି ବୋଲି ଭାବୁ ନାହିଁ ଯାର ମନ ଏ ।

ପାପ କର ପୁଣ୍ୟଜନେ କରେ ଅପମାନ
ସଂସାରରେ ମୁହିଁ ଥିବ ବଡ଼ ହୋଇ ବୋଲି ଯାଉ ଅଭିମାନ ଏ । ୫ ।
ବୋଲେ ନୀଳମଣି ରଥ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ
ଏ କଳରୁ ମୋତେ ଈଶ୍ୱର ତ୍ୱରିତେ ଦେଇ ଭବେ ଦରଶନ ଏ । ୬

ସର୍ଗ ଏକ ଦୁର୍ନିବାର—ସ୍ତୁତି ।

ଜଗତରେ ଦୂତବଳ । ମୋହକନ ବସନ୍ତ କାଳ ।
ଜପତପୋନିଷ୍ଠା ନିୟମାଦି ଜଳାଶୟ ନିଦାଘ କାଳ । ପଦ ।
କାମ କ୍ରୋଧ ମଦ ମତ୍ସର ମଣ୍ଡୂକଗଣ ବରଷାକାଳ;
ଦୁଷ୍ଟ କର୍ମଫଳ କୁମୁଦସମୂହ ସୁଖ ଶରଦ କାଳ । ୧ ।
ଉପକାର ଦାନ ଧର୍ମ ନ୍ୟାୟ ଶତପତ୍ର ହେମନ୍ତ କାଳ,
ଅହଂକାର ମମକାର ଯବଶାଳତୟ ଶିଶିର କାଳ । ୨ ।
ନିସ୍ପୃହତର ପାତକ ପେଚକ ତମୋଘ୍ନି ପ୍ରବଳ,
କମଳ ବୁଦ୍ଧି ସୁଗୁଣ ସତ୍ୟ ବଳମୀକ ବନ୍ଧୁଣଜାଳ । ୩ ।
ମାୟା-କଳଙ୍କରେ ନାଶ କରେ ନାରେ ନ ବୁଝିବା ବାତୁଳ,
ନୀଳମଣି ରଥ ବୋଲେ ନାଶ ଅଟେ କର୍ମ-ବୃକ୍ଷର ଫଳ । ୪ ।

ତୋଷ ମୋର ଦେହ — ପ୍ରଭ ।

ଏ ନଷ୍ଟୁର ମୋ ହୃଦସ୍ଥ ଏକା ହୋଇ ରହୁଛ ।
ଯେ ଯୋଡ଼ଇ ଗଳାହାର ତାକୁ ଛଡ଼ ଅସିଛ । ପଦ ।

ଏ ଯୋଗେ ବଦେଶୀ ହେଲ   ତା' ମୁଖ ଗୃହିଁ ଅସିଲ
ନ ଯାଇ ରହୁଲ ଯା ମୁଁ ବାନ୍ଧବାକ ମୁହୁଛ । ୧ ।
କୋମଳାଙ୍ଗୀ ସୁକୁମାରୀ   ମୋ ଗୁଣମାନ ସୁମର
ଅନୁକ୍ଷଣେ କସିଥିବ ସେ ଲହ ପୋଛ ପୋଛୁ । ୨ ।
ପାଶରୁ କ୍ଷଣେ ଅନ୍ତର   ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ତର
ରଙ୍ଗ ପର ଅଙ୍ଗେ ମିଶିବାର ମନେ ପଡୁଛ । ୩ ।
ଭୁଞ୍ଜିବାର କେଉଁ ପଦେ   ବୋଲିଥିଲେ ହେଲେ ମୋଦେ
ସେବା ପୂର୍ବେ କହେ ଧନ ଦୋଷ କର ଦେଇଛ । ୪ ।
ବୋଲେ ନୀଳମଣି ରଥ   ଅହେ ପ୍ରଭୁ ଗୋପୀନାଥ,
କ୍ଷରତେ ମିଳାଅ ନେଇ ନମସ୍କାର କରୁଛ । ୫ ।

ତୋଷ ଶ୍ରମୁଖ ଦରଶନ — ପ୍ରଭ ।

ଦେଖ ବଧୂର ବଧାନକୁ ସଖୀ ରେ । ପଦ ।
ଏହୁ ସମୟରେ ମୋର   କାନ୍ତକୁ କର ଅନ୍ତର
ଦୂର ଦେଶରେ ଦେଇଛ ରଖି ରେ । ୧ ।
କପର ବଞ୍ଚିବ ଦନ   ମୁହିଁ ଯୁବତୀ ନୂତନ
ସଢ଼ ଗଲଣି ହୋଇ ଦୁଃଖୀ ରେ । ୨ ।

ନୋହିଲେ ପଛେ ନୂତନ୍ତା   ଧାତା ଦର୍ପା ତାଙ୍କ ଦାନ୍ତା
ହେବାକୁ ମୋ ସ୍ୱଲେ ଦୋଷ ଲେଖି ରେ । ୩ ।

ଧ୍ରୁବ ମେହର ଜୀବନ   ଏ ନବୀନ ଯଉବନ
ରହୁଲା ଯା ତାହାକୁ ନ ଦେଖି ରେ । ୪ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ଏ ବ୍ରତ   ଅଚଳିଲେ ମୋର ନାଥ
ପସିବେ ହୃଦରେ ଦମ୍ଭ ରଖି ରେ । ୫ ।

ଯାଅନ୍ତା ହେଲେ ପରାଣ   ତୁଅନ୍ତୁ ମୁଁ ପରହାଣ
ଜୀଳମଣି ଗଲେ ତ ଉପେକ୍ଷି ରେ । ୬ ।

ବାହୁଁଛ ଏ ସ୍ୱରୁ ସୁମାନ—ପ୍ରଭ ।

ନାହିଁ କି ତୋ ମନେ ସ୍ୱବନା, ରେ ମୀନନୟନା । ପଦ ।

ହୋଇଥିଲ ଦୋଷ ଦୂର ବିଦେଶୀ
ମନୁ କି ପାସୋର ହେଲ ସୁହାସି ?
ଘନବାଳେ ଘେନାଇବାର ଲସି
ଦାସ ପର ମୁହିଁ ହେଲୁ କି କଣା ? ୧ ।

ଅଙ୍କେ ଲେପି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଚନ୍ଦନ
ଯତନେ ବନ୍ଧାଇ ପାଟଲ୍ଲ ପାନ,
ଏଡ ଦରଷରେ ବେଦ ଚୁମ୍ବନ
ଲତେ ବଳାଇବାର ତୋ କାମନା । ୨ ।

ହୋଇଥିଲ ଯେବେ ବ୍ରତ ଦିବସ
ପୂଜା ଯାଗରେ ଚାଲୁ ଜଣି ଶେଷ,
ଡାକଲି ମୁଁ ତୋତେ ହୋଇ ହରଷ
ନମ୍ରେ କହିବାର ନାହିଁ ସୂଚନା । ୩ ।

ତୁମ ଅଙ୍କରେ ତୁ ହେମଗୌରାଙ୍ଗି
ହଟାଇଲୁ ଦେଖାଇ ଅପାଙ୍ଗି,
ମୁଁ ନ ଶୁଣିବାରୁ ଚଞ୍ଚଳାପାଙ୍ଗି,
ରୁଷି ବସିବାର ହୋଇ ବାମନା । ୪ ।

ଜଣାଉଛୁ ଧରି ତୋ ବେନି ହସ୍ତ
ଛଡ଼େ ସ୍ନେହ ଥରେ ସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ,
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ବାରେ ମୋ ମନୋରଥ
ନୀଳମଣିବେଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନା । ୫ ।

କି ଦେଖିଲି ବେନୁପାଣି—ପ୍ରତି ।

ନବୀନା, ବାଞ୍ଛିବ କି ମୁଁ ତୋ ବିନାରେ । ପଦ ।

ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଖେଳିବା ବେଳରୁ
ସ୍ନେହ ହୋଇଥିଲେ କିନା ରେ । ୧ ।
ପରାଧୀନ ହୋଇ ରହିବାରୁ ସଖୀ
ପାସୋରି ଦେଲୁ କି ନୂତନା ରେ । ୨ ।
କଥା ଦେଲେ ପଦେ କହୁନାହୁଁ ମୋତେ
କି ଦୋଷ କଲି ସୁମନୀ ରେ ? ୩ ।

କେ ନୁହେଁ ବାହାର   ବୃଥା ଭ୍ରମିବାର
ଥରେ ହେଲେ ହସି ଅନା ରେ । ୪ ।
ଗଳମଣି ବୋଲେ   ବଡ଼ ଦୋଷ ହେଲେ
ମନେ କରୁ ଥା ମୋହନା ରେ । ୫ ।

ବାନନର ବଚାନରେ—ପ୍ରଭ ।

ଅସ ରେ ଧନ ପାଶକୁ ଦେଖ ଦାସର ବେଦନା
ନାଶ ହେବ ଜଗଜନ କର ସ୍ୱପ ସୁବଦନା । ପଦ ।
ତା'ର ବଚନ ଷରକୁ ଧର ବାରଣଗମନା
ଧାର ମଣି ନିବାରଣ କରୁ ବାହୁଁକ ସୁମନା । ୧ ।
ଛାଣରେ ସୁମବାଣ ବରେ ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ନିଅ ନା
ଜାଣ ମଣି ମୋ ସ୍ୱଣଚ ହସସ୍ୱଣକୁ ଦଅନା । ୨ ।
ମାଗର ଅନୁସ୍ୱଗ କୁ କର ସ୍ୱଗକୁ ଧର ନା
ନାଗସ୍ୱ ଭୁ ବସ୍ୱଗ ବରଜ ଜାଗର କର ନା । ୩ ।
ଶୀଳରେ ପଷ୍ଟଶୀଳନ କର ଗଳ ସୁଲେଚନା
ଗଳମଣିର ମେଳ ହୁଅ ବୋଲକ ସୁବଚନା । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

କନ୍ଦର୍ପାଗ୍ରଗ ବହ୍ନିଜେନ ଜବକ୍ତ୍ରଂ ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ଭବୋଷ୍ଟଂ ମସ୍ୱା,
ଗଣ୍ଡସ୍ଥ୍ ଚ ତକୁମ୍ଭୟୋଃ କଠିନୟୋ ର୍ଦ୍ଦଶନଖଶ୍ରେଣୟୋଃ ।

ସ୍ୱପାଦେ କରଗୃହେ ଦେହେ ଚନ୍ଦ୍ରଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ଜନଂ ଗାଢ଼ଂ ଯଦାଶ୍ଲିଷ୍ଟା
ତସ୍ମାତ୍ କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗିଂ କୁରୁଷ ନୃତ୍ୟେନେପରତ୍ୟଂ ମମାଗ୍ରେ ବଦ ।

ବନା ଦୋଷେ ନଖାନା—ଚଉ ।

ସେହି କାରଣେଁ କି କ୍ରୋଧ ମୃଗଲୋଚନା ?
ସତ କହ ମୋ ଅଗରେ କହ ମୁମନା । ପଦ ।

ମୀନକେତନ ଅଙ୍କୁଶ · ଢହଳେ ହୋଇ ସବ୍ୟଗ
ତୋ ଅଧର ଦନ୍ତେ ପୀଡ଼ିଥିଲ ନଖାନା । ୧ ।
କି ଅବା ତୋର କଠିନ କୁଚ-କୁମ୍ଭୁ ଘଷଣ
ନଖ-ଶ୍ରେଣିରେ ଲୁଷିଲ ଇନ୍ଦୁବଦନା । ୨ ।
କିବା ଧୂପ ଅଙ୍କେଙ୍କରେ ଶବସନ କଉଳାରେ
ଗାଢ଼େ ଅଞ୍ଜନ କଲ ଲୁଦଦଶନା । ୩ ।
ବୋଲେ ଜାଳମଣି ଅଛ ଅଚଠାରୁ ଏହି ଦାଉ
ଦେବ ନାହିଁ, ପ୍ରାଣଧନ, ମୋ ଅଚେଡ଼ ଅନା । ୪ ।

ପଣ୍ଡୁଭ ପ୍ରିୟସଖୀ—ଚଉ ।

ଧରମ ସହିବ କି ମରମ କହିବାର
ଜରମରେ ମନାଇ ଭରମ ବୋଲିବାର । ପଦ

ବଢ଼ାଇ ବହୁ ମୋହରେ ଜଡ଼ାଇ ପ୍ରେମଢରେ
ସଢ଼ାଇ ଦରଦରେ ତଢ଼ାଇ ହୋଇବାର । ୧

ଚରଣ ସେବାପାଇଁ ବରଣଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ
ମରଣ ଦୁଃଖ ଦେଇ ହରଣ ହୋଇବାର ।୨।
ପରମାନନ୍ଦ ହର ପରମାଣଙ୍କୁ ହର
ପରମାଦର ସାଇ ପରମାଦ ଦେବାର । ୩ ।
ଗାଳମଣି ତୋ ଖୁଣ୍ଟେ ଛୁଲ ମଣିଲି ତୋଷେ
ବାଳମ୍ ଭଉ ଶେଷେ ମିଳନ ନ ହେବାର । ୪ ।

ଭଜ ମନ ସନ୍ତେଷୁ —ପ୍ରଭୁ ।

ଜାଣି ଶୁଣି କାହିଁ ପାଇଁ ବରୁ ମନ ଅଲ ବ ।
ନ ପାଇବା ପଦାର୍ଥ ବେ ପାଏ ହେଲେ ସୁଳ ବ । ପଦ ।

ସୁବାସ ସୁନ୍ଦର ତେଜ ବନକରୁ ବନ ବ ।
ଥିଲେ ଦେବସି କୁସୁମ ଯାଇପାରେ ଅନ ବ । ୧ ।
ଥାଲେବେ ଅନନ୍ଦ ହୋଇ ଦେଖ ଫଗାବଳ ବ,
ପତଙ୍ଗ ବଳାଏ ଅଣା ବରଛବା ବୃକ୍ଷ ବ । ୨ ।
ସମୀପ ବୋଲି ସୁଚରୁ ଦେଖା ପ୍ରଚପାଲ ବ ।
ହସ୍ତୁ ହୁଏ ବେଣ୍ଣାସ୍ପର ଦେଖିଲେ ଦେହଳ ବ । ୩ ।
ଶୟନେ ସପନେ ମନେ ନ ହୁଅ ବାଉଳବ ।
ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବେ ଭ ହେଲେବେ ବାଉଳବ । ୪ ।
ବୋଲେ ଗାଳମଣି ରଥ ମନୋରଥ ଭଳବ ।
ବନା ଯୋଗେ ନ ପାଇବୁ ରହ ଦ୍ୱାର ବଳ ବ । ୫ ।

ସର୍ବେଷାଂଲୋ ଜନନ ସ୍ୱରଚ—ପ୍ରଥ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମଦେବ ନୃପୋତ୍ତମ ଧନ୍ୟତମ ଚରିତ ଶାନ୍ତ
ଉତ୍କଳ ଭୂବର ନନ୍ଦନ ସୁନ୍ଦର ସର୍ବ-ବଶ୍ୱନତ କାନ୍ତ । ପଦ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜାଞ୍ଚଳ ପୁଣି ନୀଳାଚଳବାସୀ ଗୁଣଚୟ ଗାନ୍ତ,
ରାଧାମାଧବ ନାଟକ ସମ୍ଭବ କରଣେ ପରିଚୟ ପାନ୍ତ । ୧ ।
ସନ୍ତତ ପରହିତ ଚିନ୍ତାରେ ରତ ଆଳଣ କାଳ କଟାନ୍ତ,
ସଜ୍ଜନଶେଖର ସନ୍ତତ ଖଳ ପର ସବ ସମାନ ଅନାନ୍ତ । ୨ ।
ବଳ ବୀର୍ଯ୍ୟାତୁ୍ୟତ ଧୈର୍ଯ୍ୟକଳାନ୍ୱିତ ସଦାନୁଷ୍ଠାନ କରନ୍ତ,
ପୀତାମ୍ବରଧର ସନ ମନ୍ତ୍ରମାନର ସାର ସୁଧର୍ମ ବୁଝାନ୍ତ । ୩ ।
ସ୍ତୁତ ବା ବୈଦିକ ଜ୍ୟୋତିଷ ପାଠକ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ପଢ଼ାନ୍ତ,
ଶ୍ରମ ସହ ଉତ୍କଳ ମଣ୍ଡଳ ମଣ୍ଡଳ ଗୌରବ ମାନ ବଢ଼ାନ୍ତ । ୪ ।
ପଣ୍ଡିତ କବିକୁଳ ଧନସଞ୍ଚଦଳ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ମୁଖୁ ଯାନ୍ତ ।
ନାନା ନାଟ ବାଞ୍ଛିତ ଅର୍ଥକୁ ସନ୍ତତ ମୁକ୍ତ-କର-କମଳୁ ପାନ୍ତ । ୫ ।
ନୈଷ୍ଠିକ ଜୋହ୍ଲ ଫଂରାଜ୍ୟନ୍ତୁଳ ସାହିତ୍ୟନ୍ତର ଥାନ୍ତ,
ଜ୍ୟୟର-ବଂଶଜ ବୃଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ର ତନୁଜ ବିକ୍ରମସମ ନୃପ ନାନ୍ତ । ୬ ।
ବନ୍ଦିତ ବିକ୍ରମ ଦେବ ନୃପଙ୍କର ସନ୍ତତ କର ସୁଖ ଶାନ୍ତ ।
ନୀଳମଣି ଶ୍ରୀପୁରବର ଚରଣେ ଯୋଡ଼ କରକ ଜଣାନ୍ତ । ୭ ।

Printed by V. Kar. The U. S. Press, Cuttack,